

מהאור.

— אדעתא דנפשיה הוא דאדליק(53).

ביון דחזא שמואל דאיייתי שהביא הנכרי שטר וקא קרי בו, אמר שמואל: אותו נכרי

אהדרינחו איהו לאפיה לגבי שרגא. החזיר אז שמואל את פניו כלפי אור הנר.

הדרן עלך כל כתבי

אברהם [שם] שמדובר שאין אנו יודעים לצורך מי הדליק. אבל אם ידוע שעשה "אף" לצורך ישראל [אפילו מועטים] אסור. והביאור הלכה הביא שיש מקילים בזה [וכך נהגו להביא גוי שידליק נר ויהנה הנכרי קצת, ובודאי שעושה גם לצורך ישראל], ומי שסומך להקל אין למחות בידו.

אסור, וכפירוש רש"י כאן. וכתב הביאור הלכה [רעו, ב ד"ה מחצה] שאם יש שני ספיקות מותר.

53. השו"ע [רעו ב] פסק שאם יש הוכחה שהנכרי עושה לצורך עצמו, כגון שהוא משתמש בנר מיד, מותר, וכמעשה דשמואל. וכתב המגן